

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹਾਂ, ਦੇਹ - ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕੰਡਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਪਿਆਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਹੇਗਾ ਇਹ ਵੀ ਅਟੁੱਟ ਨਿਸ਼ਚੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਇਸ ਭਾਗੀਰਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਕੰਡੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ। ਉਹ ਖਵਈਆ ਹੈ, ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ, ਪਾਪ ਕਾਟੇਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚਿੰਤਰ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ...ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਕੰਡਿਆਂ ਰੂਪੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫੁੱਲ ਰੂਪੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ? ਮੈਂ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹਾਂ? ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੰਡੇ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ...ਕਿਉਂਕਿ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੜਾ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਇਸ ਰੱਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਵੀ ਫਿਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਜੇ ਇਸ ਭਾਗੀਰਥੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਸੰਸ਼ੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸੁੱਖ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਫੱਟ ਤੋਂ ਜਾਕੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਆਦਿ ਸਭ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ ਕਲ ਆਪ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਲ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗੇ? ਅੱਜ ਇਹ ਘਰ - ਘਾਟ ਕੀ ਹੈ! ਕਿੰਨਾ ਗੰਦ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ। ਸਭ ਵਿਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੁਛੇ ਫਾਦਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਕੁੱਤੇ - ਬਿੱਲੀ, ਕੱਛ - ਮੱਛ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋਇਆ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੀ, ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸਭ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿਸ਼ ਪੀਣਾ ਛੱਡੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ, ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਬਾਬਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਬਾ, ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਬਾਬਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਆਤਮਾ ਇਹਨਾਂ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲਉ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਸ਼ਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਬੱਚਾ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ। ਉੱਥੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫੁੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਮੈਂ ਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹਾਂ? ਕਿੱਥੇ ਦੇਹ - ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕੰਡੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਬਦਲੇ ਦੇਹ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇਆ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ? ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਈਆਂ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ

ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਇਹ ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਈ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਸਤਸੰਗ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਤ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਾਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਹੇ ਸੋਭਾਗਿਆ।

ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਪਾਰੂ ਹੁਣ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲਾਈਟ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਦੈਵੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 5 ਵਿਕਾਰ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਖ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਉੱਥੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇੰਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਸ। ਦੂਸਰੀ ਕੋਈ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ। (ਸਰਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੜੀ ਹੋਈ ਇਹ ਖਾਲ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭੱਜਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਇੱਥੇ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਫੁੱਲ ਸੀ ਫਿਰ ਕੰਡੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਖੇਲਪਾਲ। ਮੀਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੀਰਾ ਕੋਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਗਈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਸ ਬੈਕੁੰਠ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦੇਖਕੇ ਆਉਂਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਾਖੇ ਬੈਕੁੰਠ ਰਸ.....ਬਾਪ ਭੀਤਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਸਿੱਖੋਗੇ ਤਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਗਏ ਗਟਰ ਦੇ ਵਿੱਚ (ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ) ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਬਾਪ ਦਾ ਬਨੰਤੀ ਸੁਨੰਤੀ, ਸੁਣਾਵੰਤੀ, ਫਿਰ ਭਾਗੰਤੀ ਅਹੇ ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਸੱਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ, ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬਣਿਆ-ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੱਛਰ ਉਡਿਆ, ਕਲਪ ਬਾਦ ਵੀ ਉੱਡੇਗਾ। ਇਸ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਟਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਮਖੇਤਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿਚੋਂ ਆਏ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ।

ਹੁਣ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਤਿਤ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਜ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਏ, ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ। ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੋਲ। ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਬਾਬਾ, ਆਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਮਿਲੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹੋਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕੁਝ ਘੱਟ, ਇਸਲਾਮੀ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਝਾੜ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਡੀਟੀ ਧਰਮ

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ 3 ਧਰਮ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਜੁੱ ਮਿਸਲ ਬਹੁਤ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਕੈਂਡ ਬਾਈ ਸੇਕੈਂਡ ਟਿੱਕ - ਟਿੱਕ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੇਕੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੇਵਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਮਾਸੂਕ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਚਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਯੋਗ ਦੀ ਚਿਤਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ, ਫਿਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਫਿਰ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਬਾਈਪਲਾਟ ਹਨ। ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ - ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰਨ ਲਾਇਕ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਰੋਜ਼ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਚਾਰਟ ਵੀ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 2 - 4 ਦਿਨ ਲਿਖਕੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਓਨਾ (ਖਿਆਲ) ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਹਿਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰਹੇ - ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ।

2. ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸਕੰਲਪ, ਸਮੇਂ, ਵਿ੍ਤੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਬਿਨਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ। ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ। ਸੋਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ। ਸੋਂਦੇ ਸਮੇਂ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਸਾਂਤੀ, ਅਨੰਦ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਹਰ ਕਰਮਇੰਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਪਣੀ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵਿ੍ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਯੋਗੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਦ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਰਵਿਸੇਬਲ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਸਨੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।
